

ת"פ (נתניה) 70818-08-23 - מדינת ישראל נ' כפיר חסן

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 70818-08-23 מדינת ישראל נ' חסן

ת"פ 372-02-24

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות משטרת ישראל

נגד

הנאשם: כפיר חסן

בשם המאשימה: עו"ד הדר שהרבני

בשם הנאשם: עו"ד ג'קי סגרון

גזר דין

1. לאחר הליך גישור הורשע הנאשם על בסיס הודאתו במיוחס לו בשני כתבי אישום מתוקנים. בהתאם להסדר אליו הגיעו, הודיעו הצדדים כי המאשימה תעתור לגזור על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחת מ-14 חודשים וענישה נלווית, ואילו ההגנה תעתור לעונש מאסר בפועל בן 6 חודשים. העונשים כוללים בחובם הפעלת מאסר על-תנאי בן 3 חודשים. כחלק מההסכמות הופנה הנאשם לבקשת ההגנה לקבלת חו"ד הממונה על עבודות שירות, אשר מצא אותו מתאים לעבודת שירות במגבלות.

ת"פ 70818-08-23 (להלן: אישום ראשון): ביום 31.3.23 בשעות הצוהריים עמד המתלונן מר רום ניר שילון בסמוך לביתו של הנאשם ושוחח בטלפון. הנאשם הגיע למקום ברכב, ופנה למתלונן בדרישה כי יתלווה אליו. משסירב המתלונן יצא הנאשם מהרכב כשבידו חפץ, התקרב למתלונן ותפס אותו בידו כשהחפץ בידו האחרת באופן מאיים. המתלונן הדף את הנאשם והחל במנוסה, בעוד הנאשם מגדף אותו ומאיים עליו: "חכה חכה אני אתפוס אותך ימנייק יבן זונה". הנאשם רדף אחרי המתלונן עד שהאחרון הגיע לרחוב בן יהודה 38 בנתניה והזעיק משטרה. בגין מעשיו הורשע הנאשם בביצוע עבירות

איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

ת"פ 372-02-24 (להלן: אישום שני): במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר הנאשם בבית הוריו בנתניה. ביום 27.4.23 בשעות הצהריים בהיותם בביתם, איים הנאשם על אביו: "אני מבטיח לך שאני אמרר אתכם ואגמור לכם את החיים, כי גם ככה לא נשאר לכם הרבה לחיות, ואני מבטיח שלעצמאות הבא אתה לא תגיע, אני עומד על זה". בתגובה אמר לו אחיו יעקב: "אתה לא מתבייש? למה אתה מדבר ככה אל אבא?". אז ירק הנאשם על יעקב, קילל אותו, אמר לו שירצח את הבן שלו, והוסיף: "אני הולך לקנות בירות ולהיות מסטול ולאנוס אתכם כמו שצריך". הנאשם יצא מהבית ורכב על אופניו החשמליים בעוד יעקב יצא אחריו מהבית, נכנס לרכבו ונסע מהמקום. בהמשך הגיע הנאשם מאחורי יעקב כשהוא אוחז בעט, באמצעותו דקר ושרט את יעקב בגבו, בגורמו לשריטות מדממות בגב. בגין אישום זה הורשע הנאשם בביצוע עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין; איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש הודיעו הצדדים כי נפלה שגגה בכתב האישום המתוקן שהוגש לבית המשפט באישום הראשון, ומשכך הוגש כתב אישום מעודכן, ובהתאמה נמחקה עבירה של החזקת סכין. תיאור העובדות והעבירות בפתח גזר הדין, תואם לכתב האישום המעודכן.

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, על ביצוע העבירות מושא האישום השני בתוך התא המשפחתי, כלפי אביו של הנאשם וכלפי אחיו. הנאשם פעל באלימות מתפרצת על רקע של מה בכך, ומעשיו מושא האישום השני מלמדים על הסלמה. הוגשו תמונות החבלה (עת/1). אשר לאישום הראשון, גם במקרה זה נקט הנאשם אלימות ללא סיבה נראית לעין. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים: בין מספר חודשים לבין 15 חודשי מאסר בפועל לאישום הראשון, ובין 7-15 חודשי מאסר בפועל לאישום השני. הנאשם בן 48, לחובתו עשר הרשעות קודמות, בעיקר בעבירות אלימות, סמים ורכוש (הוגש גיליון רישום פלילי - עת/2), בגין חלקן ריצה עונשי מאסר. הרשעתו האחרונה של הנאשם מחודש יוני 2023 בעבירות אלימות והיזק לרכוש במזיד. עונשים קודמים שהוטלו על הנאשם, ומאסר על-תנאי חב הפעלה, לא מנעו ממנו מלשוב ולבצע עבירות אלימות. בצד זאת, הנאשם הודה במיוחס לו, קיבל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי. כן שקלה המאשימה לטובת הנאשם את עמדתם של המתלוננים, שביקשו להקל בעונשו. בנסיבות אלה עתרה המאשימה לגזור על הנאשם מאסר בפועל למשך 14 חודשים, להפעיל בחופף מאסר על-תנאי בן 3 חודשים (עת/3), מאסר על-תנאי, התחייבות ופיצוי למתלונן בתיק הראשון.

ב"כ הנאשם טען באשר לנסיבות ביצוע העבירות, אשר לשיטתו קלות יותר מהמקרים שהובאו בפסקי הדין של המאשימה. הוא עמד על האינטרס הציבורי בשיקומו של הנאשם, ובפרט בשיקומו של משפחתו. כיום מערכת היחסים בתוך המשפחה טובה, והאב והאח מעוניינים להקל עם הנאשם. בפתח

הדיון העיד האב, שסיפר כיצד הנאשם מסייע לו בחיי היום-יום: "אני מודה לאלוהים שהכל הסתדר וחבל להרוס את זה...". ב"כ הנאשם ביקש לייחס משקל ראוי לתיקונים שנעשו בכתבי האישום, ולהודייתו של הנאשם, אשר באה, בין השאר, בעקבות שינוי לטובה בדינמיקה המשפחתית. כן ביקש מבית המשפט להתחשב בעמדתם של נפגעי העבירה, ובעומס הבלתי נסבל בו נתון שב"ס. הנאשם סיפר כי הקשר עם בני משפחתו הוטב, "ואנו בקשר הדוק ואחד עוזר לשני ונותן יחס לשני ואין ויכוחים שהיו...". וביקש להתחשב בו ולהקל עמו.

3. מקובלת עליי בקשתה של המאשימה לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאישומים. הללו בוצעו אמנם בסמיכות זמנים יחסית, בפער של פחות מחודש ימים זה מזה, כשבשני המקרים מדובר בעבירות אלימות. מנגד - הנסיבות שונות, ובעיקר - אין זהות ואפילו קשר בין נפגעי העבירה.

מעשי העבירה באישום הראשון בוצעו ביוזמתו המלאה של הנאשם, על רקע של כלום ושום דבר, ללא מעורבות כלשהי של נפגע העבירה, ומבלי שהתגרה בו. כל חטאו, סירובו להתלוות לנאשם. מן העבר האחר, המאשימה לא ידעה לפרט מהו אותו חפץ שהחזיק הנאשם באופן מאיים, וחסר זה נזקף כמובן לטובת הנאשם. עבירת התקיפה מצויה ברף נמוך - תפיסת המתלונן בידו. חלקה המילולי של עבירת האיומים - אף הוא ברף נמוך, אמירה כללית ולא ממוקדת. עם זאת, האופן בו רדף הנאשם אחרי המתלונן מעצים את חומרתה של עבירת האיומים, ואת תחושות הפחד שוודאי חש המתלונן.

האישום השני חמור יותר. הנאשם איים למרר את חייהם של בני משפחתו, להביא למותם, לרצוח את בנו של אחיו, ואפילו לאנוס אותם. מדובר באמירות מכווערות ומפחידות, לבטח כשהגיעו מפיו של אדם בעל עבר פלילי מכביד הידוע היטב למאוימים. גם במקרה זה, הן עבירת האיומים והן האלימות הפיזית שלאחריה בוצעו באופן בלעדי בידי הנאשם וביוזמתו, מבלי שמי מקורבנותיו פגע בו קודם לכן. התוצאה הפיזית של עבירת התקיפה אינה חמורה במיוחד - שריטות מדממות בגב. מנגד, נסיבות המעשה חמורות - הנאשם הגיע לקורבנו מאחור, מבלי שהלה זכה להזדמנות לנסות ולהגן על גופו. עצם השימוש בחפץ, במקרה זה עט בו עשה הנאשם שימוש כדי לחבול באחיו, מעצים כמובן את חומרת המעשה.

4. עיינתי בפסקי הדין שהגישו הצדדים. המאשימה הפנתה, בין השאר, לרע"פ 4265/15 דדון נ' מדינת ישראל (22.6.15): המבקש הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות תקיפה סתם ואיומים. בעת שבילה בפאב, התבקש המבקש בידי אחד מהבעלים לעזוב את המקום. בתגובה קרא לעברו המבקש: "אני ארצח אותך, אני אשתה לך את הדם... אני אזיין אותך", ובהמשך לכך אחז בצווארון חולצתו של המתלונן ודחף אותו בידיו. בית משפט השלום ציין כי מדובר בעבירות שהתרחשו על רקע אירוע אלימות קודם בו היה מעורב המבקש באותו הפאב, אז הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, ונדון למאסר בפועל. בית משפט השלום קבע כי המבקש "היה מונע מרגשי נקם ולא בכדי איים ותקף את המתלונן", וכי "מדובר במעשים מתוכננים היטב". משכך נקבע מתחם עונש בין 3 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. המבקש נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל, עליהם הופעל

מאסר על-תנאי בן 4 חודשים, חודש אחד במצטבר, כך שסה"כ נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור. נסיבותיו של אישום זה חמורות במידה ניכרת מהאישום הראשון בעניינו, הן בנסיבות המקדימות, והן בעוצמתם של האיום והתקיפה.

המאשימה הפנתה גם לרע"פ 297/15 ברנסון נ' מדינת ישראל (21.1.15). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש וניסיון לתקיפה סתם. המדובר באירוע אלימות מתמשך שביצע הנאשם כלפי אמו ואחותו, חמור במידה ניכרת מהאישום השני בעניינו, ואין בו כדי לתמוך בעתירתה העונשית של המאשימה.

עוד באשר למדיניות הענישה בעבירות אלימות במשפחה, אפנה למספר פסקי דין חלוטים של מותב זה, בכפוף להבדלים בנסיבות: ת"פ 65876-07-23 מדינת ישראל נ' קוגאי (21.5.24); ת"פ 63173-03-23 מדינת ישראל נ' מנגיסטו (23.1.24, לא פורסם); ת"פ 30424-04-21 מדינת ישראל נ' יאמין (9.1.24, לא פורסם); ת"פ 3430-09-19 מדינת ישראל נ' כליפא (18.1.23); ת"פ 42606-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (16.9.22); ת"פ 55511-12-21 מדינת ישראל נ' weldegrima (14.4.22, לא פורסם); ת"פ 11298-11-21 מדינת ישראל נ' טל (5.4.22, לא פורסם); ת"פ 54214-03-19 מדינת ישראל נ' nizli gabra (8.6.21, לא פורסם); ת"פ 52600-08-19 מדינת ישראל נ' מכתובי (22.6.21); ת"פ 20399-01-19 מדינת ישראל נ' מיכלוב (30.9.21).

בכל הנוגע לאישום הראשון, בהתחשב ברף החומרה הנמוך (יחסית) של העבירות, אני קובע את מתחם העונש בין מאסר על-תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל. אשר לאישום השני, לנוכח השיקולים עליהם עמדתי ובהתחשב במדיניות הענישה, אני קובע את מתחם העונש בין מספר חודשי מאסר לבין שנת מאסר בפועל.

5. בגזירת עונשו של הנאשם זקפתי לטובתו את הודייתו במיוחס לו בשלב מוקדם של ההליך בשני כתבי האישום המתוקנים, וכפועל יוצא מכך - קבלת אחריות, הבעת חרטה, מניעת הצורך בהבאת העדים לבית המשפט, וחיסכון בזמן שיפוטי. עוד התחשבתי בדברי אביו של הנאשם ובהטבה במערכת היחסים בתוך המשפחה. לחומרה שקלתי את הרשעותיו הקודמות הרלוונטיות והמכבידות של הנאשם, המעסיק את גורמי אכיפת החוק מזה שנים רבות, מאז היותו קטין. הוא עמד לדין 11 פעמים, הורשע בריבוי עבירות אלימות פיזית ומילולית, הצתה, הטרדה, עבירות סמים, רכוש ועוד, וריצה מספר עונשי מאסר. עומד נגדו מאסר על-תנאי חב הפעלה בן 3 חודשים, אשר לא הרתיע את הנאשם מלשוב לסורו. במצב דברים זה, ברי כי לא ניתן לגזור את עונשו של הנאשם בחלקם התחתון של המתחמים. אשר למרכיבי העונש הנוספים, המאשימה ביקשה לחייב את הנאשם בפיצויים למתלונן באישום הראשון, והצדק עמה. מנגד, העבירות לא נועדו להשאת רווח כספי לעבריין, ולפיכך לא ראיתי לחייבו במרכיבים כלכליים נוספים.

6. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי, אני גוזר על הנאשם (בגין שני כתבי האישום) עונשים כמפורט להלן:

א. 7 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת 3 חודשי מאסר מותנה (ת"פ 50371-04-22, גזר דין מיום 29.6.22). חודשיים ירוצו במצטבר לעונש שנגזר על הנאשם והיתרה בחופף.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בקופת הצדקה המרכזית בנתניה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 4.8.24. הנאשם יתייצב ביום 3.11.24 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ג. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה בעלת יסוד של אלימות פיזית או מילולית.

ד. פיצויים בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו למתלונן באישום הראשון (עד תביעה מס' 1). הפיצויים ישולמו עד יום 10.11.24.

מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הפיצויים כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות:

· כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il;

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000;

· במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח אלול תשפ"ד, 01 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות. לתשומת לב שירות המבחן: משך עבודות השירות עולה על שישה חודשים (סעיף 51ג(ג) לחוק העונשין).

